

Podzimní

ŽERNOSECKY

LISTOPAD 2019

„Nechtěj být člověkem,
který je úspěšný, ale člověkem,
který za něco stojí.“

Albert Einstein

Vážení rodiče,

právě držíte v ruce další číslo Žernoseckého zpravodaje, jehož hlavní část pro Vás připravili žáci 9. A pod vedením třídního učitele pana Mgr. Tomáše Náhlého. Ale než začnete číst, dovoluji mi, abych Vás všechny co nejsrdčněji v tomto školním roce pozdravila (neměla jsem doposud tuto příležitost) a popřála Vám pevné zdraví, pohodu a po celý rok úsměv na tváři.

Od posledního Žernoseckého zpravodaje (květen 2019) uplynulo téměř pět měsíců a za tuto dobu jsme se opět posunuli dál.

Prostřednictvím projektu Šablony I byly do dvou učeben na 2. stupni nainstalovány dataprojektory pro zlepšení úrovně vzdělávání za využití nových metod výuky. Dále jsme z tohoto projektu pořídili několik tiskáren, které byly a jsou využívány především k tisku výukových materiálů. V rámci projektu Šablony I. působil po celý rok na naší škole školní psycholog, který pomáhal dětem a spolupracoval s celým učitelským sborem. Díky tomuto projektu jsme pro děti rozběhli program doučování a mnoho dalších aktivit. Na začátku tohoto školního roku jsme zahájili projekt Šablony II v hodnotě 2 806 180 Kč.

O prázdninách 2019 bylo vybudováno v prostoru školy parkoviště pro zaměstnance školy.

I v tomto roce budeme pokračovat v projektu Ovoce do škol. Každý týden všem žákům bude distribuována čerstvá nabídka ovoce, zeleniny a mléčných výrobků. Škola na začátku školního roku začala opět spolupracovat s neziskovou organizací Women for Women, o. p. s. – Obědy pro děti. Díky této organizaci se nám opět podařilo zajistit obědy žákům v tíživé životní situaci.

Jsmo zapojeni do projektu Sportuj ve škole, do rozvojového programu Podpora plavání, do výukového programu BESIPu a DEKRA CZ a.s. a mnoha dalších. Spolupracujeme s Gerontologickým centrem v Praze 8 – Kobylisích. Na Den seniorů 1. 10. jsme připravili kulturní program, který měl velký úspěch.

Při naší škole i dále pokračuje Nadační fond Žernosecká Savička, který má v této chvíli (začátek listopadu 2019) na svém transparentním účtu téměř 442 tisíc.

V tuto chvíli chystáme dva zájezdy do vánočního Německa, připravujeme školy v přírodě s lyžařskou tematikou a lyžařský výcvikový kurz pro žáky 7. tříd, rozjíždíme jazykový pobyt v Anglii a „červnové“ Španělsko.

Zkrátka – stále je co dělat.

Vážení rodiče, chtěla bych Vám jménem všech pedagogů naší školy poděkovat za velkou podporu při stávce 6. 11., vyhlášenou Českomoravským odborovým svazem pracovníků ve školství. Děkuji za

četnost pozitivních SMS zpráv a emailů, které nám udělaly velkou radost a dodaly sílu v nelehké pedagogické práci. Nepřišel z Vaší strany žádný negativní (záporný) postoj k této akci.

A na závěr. Přeji Vám zdárný konec tohoto kalendářního roku. Přeji Vám radostné Vánoce, klid v duši a do nového roku jen to nejlepší, pevné zdraví, hodně úspěchů jak v osobním, tak i v pracovním životě a jen samou radost z Vašich ratolestí.

Božena Čerňanská

Co dalšího nás ještě čeká?

Řada akcí je zmíněna v předcházejícím příspěvku. A některé si ještě připomeneme. Hned 21. 11. se zájemci z 1. stupně mohou zúčastnit vánočního focení. Některé třídy půjdou na besedu do knihovny, prohlídku Pražského hradu, na různá divadelní představení, na programy v Planetáriu a velmi zajímavý program pro třetí a čtvrté ročníky bude Bezpečný pes. Některé třídy 1. stupně si nenechají ujít vánoční dílny, exkurze do vánočního skanzenu nebo návštěvu vánočních betlémů.

V letošním školním roce probíhají v rámci prevence patologických jevů

programy pro všechny ročníky a některé budou realizovány v nejbližší době. Pro žáky devátých ročníků jsou připraveny prezentace některých středních škol přímo v jejich třídách a všichni se zúčastní Scholy Pragensis – veletrhu středních škol, kde možná někteří najdou inspiraci pro svoji

volbu. Žáci, kteří si vybírají střední školu s uměleckým zaměřením, nezapomenou doručit přihlášku ke studiu do 30. listopadu 2019.

Srdečně zveme všechny rodiče a přátele školy na naše vánoční trhy 3. 12. od 14:30 do 16:30 hod.

PŘÍBĚHY Z DĚTSTVÍ

Ztracena v Rakousku

Chtěla bych vám popsat příběh z dětství, který se mi stal. To jsem ještě byla malá a moji rodiče a já jsme se rozhodli, že pojedeme na kola k hranicím s Rakouskem. Když přišel den, kdy jsme se měli vydat na dovolenou, tak jsem se moc těšila. Po několika hodinách jízdy autem jsme dorazili na místo, ubytovali se, atd. Celý týden byl náročný, ale užívala jsem si to. Předposlední den mi ale mamka řekla: „Chtěla bych posbírat pár borůvek, je jich tu hodně.“ Tak jsem jako slušné dítě řekla: „Dobře mami, pojedu s tebou i tátou“. To jsem nevěděla, co se daný den stane. K mamkou vyhlédnutému místu to byl dejme tomu kousek. Šli jsme hlouběji do lesa, kde bylo mnoho borůvčí. Asi hodinu jsme sbírali, když mamka řekla: „To by stačilo, pojedeme zpět.“ Já byla ale hodná malá holčička a rozhodla se, že budu ještě chvíli sbírat, aby měla radost. Dalo mi to přemlouvání, ale nakonec řekla: „Dobře Terezko, už jsme tu týden a ty to tu znáš.“ Už jsem nebyla zas tak malá, když nad tím přemýšlím, protože jsem měla u sebe mobil. Rodiče odjeli a já sbírala dál. Po nějaké době jsem slyšela divné zvuky, jako kdyby tam byl někdo za mnou, ale já jsem to ignorovala. Ale ten divný zvuk nepřestával, navíc se začínalo stmívat. A tak jsem se rozhodla, že vezmu ještě pár borůvek a půjdu, jenomže v borůvčí se něco hnulo a já zaostřila zrak a

spatřila hada. V tu chvíli jsem vyběhla z lesa a rychle jela na kole pryč. Dostala jsem se na rozcestí, ale v tom strachu jsem zapoměla, kam jet. Odbočila jsem a doufala, že správně, ale viděla jsem rakouské cedule a nic mi toto místo neříkalo. Začala jsem se bát a až v tu chvíli jsem se podívala na mapu v mém mobilu. Řekla jsem si: „teď už bude vše v pohodě“. Mapa mě nasměrovala na rozcestí a na odbočku, byla jsem šťastná, než mi mobil ukázal 1%. Musela jsem jet podle své paměti a naštěstí dojela, ale v ten den jsem si uvědomila, že i přesto, že si myslím, že jsem velká holka, tak rodiče mají někdy pravdu.

Tereza Vysloužilová 9.A

Můj zážitek z dětství

Jednou se naše rodina rozhodla, že podnikne první společnou dovolenou u moře. Já se sestrou jsme v té době ještě chodily do školky, mně bylo 6 a sestře 3 roky. Všichni jsme se hrozně těšili. Po dlouhém hledání jsme vybrali krásný hotel v Turecku. Mělo to ale jeden háček, odlétalo se z německých Drážďan. Velmi jsme se toho obávali, ale mamča řekla: „To zvládneme!“.

Odlétat se mělo 4. července a vytoužené datum se blížilo. Jednoho dne se sestra vrátila domů ze školky s mnoha modřinami. Máma i táta byli vystrašení, a když každý den modřiny přibývaly, zašli s ní k lékaři. Dozvěděli jsme se závažnou diagnózu a museli s Nikolkou na vyšetření do Motola. Situace byla vážná, mohlo se jednat o leukémii. Naštěstí se toto onemocnění nepotvrdilo, ale sestra neměla žádné krevní destičky a cestovat letadlem by pro ni bylo životu nebezpečné. Naše dovolená začala být v ohrožení. Rodiče dali přednost řešení zdravotního stavu před dohady s německou cestovkou. Do poslední chvíle se nevědělo, jak to s naším výletem za hranice bude.

Protože sestra musela nemocnici navštěvovat skoro každý den, maminka rozhodla: „Natálka odletí s tatínkem do Turecka a dovolenou si užijí! My s Nikčou zůstaneme doma a ta se mezitím uzdraví!“ Tak se tedy stalo a my tátou odjeli směr Drážďany a pak Turecko. Bylo to moc fajn, ale stále jsme mysleli na Niki. Když jsme se vrátili, léčba stále nezabírala, všichni jsme z toho byli smutní. Blížil se konec prázdnin a já měla jít do první třídy.

V ten samý den šla sestra na velkou kontrolu do Motola, takže jsem nemohla být doprovázena oběma rodiči. Bylo mi to líto. Když jsem se vrátila domů, zazvonil telefon a v něm se ozvalo: „Nikča je konečně zdravá!!!“. Bylo to mé nejkrásnější první září.

Natálie Kmochová 9.A

Příběh z dětství

Když mi bylo sedm let, jela jsem spolu s mými rodiči na tábor. Byli jsme tam tehdy potřetí, ale to, co se stalo, už nikdy nezapomenu.

Měl to být večer jako každý jiný. Po společném táboráku a večeři v nedaleké hospodě jsme se všichni sešli ve velkém společenském týpí. Náčelník nám tam každý večer vyprávěl staré indiánské příběhy. Tento večer ale byla velká bouře a foukal silný vítr, ale i přesto jsme všichni zalezli do týpí. Náčelník si ten večer vybral tematicky pohádku o chlapci, který dokázal ovládat blesky. Jenže jakmile řekl název – Syn bouře, začal foukat silnější vítr a týpí se začalo nebezpečně naklánět a mohutné sloupy se odlepily od země. Bylo mi tehdy 7 let a opravdu jsem nevěděla, co dělat. Někdo mě ale okamžitě chytl za ruku a vykřikl: „Vyved'te první děti!“ a odtáhl mě ven spolu s dalšími. Když jsem byla v bezpečí ukrytá pod střechou, začala jsem si uvědomovat, co se stalo, a to, že jsem neviděla odcházet mé rodiče. Opravdu jsem se bála. Ale když už já jsem byla v bezpečí, tak ne o sebe, ale o rodiče a lidi, kteří zůstali v týpí. Trvalo to několik dlouhých minut, ale nakonec za námi přišel jeden z dospělých a řekl, že je vše v pořádku a že se můžeme vrátit. My jsme váhali, ale nakonec jsme poslechli a vrátili se. Týpí stálo bezpečně nohama na zemi a všichni uvnitř byli v pořádku. Náčelník nám pak vysvětlil, jak týpí funguje a že by jen tak nespadlo. Jen „poposkočilo“ o pár metrů a pořádně nás vyděsilo.

Jana Čábelová 9.A

Příběh z dětství

Chtěla bych vám říct příběh, který se mi stal, když mi bylo 5 let.

Babička mi vždycky říkala jedno přísloví, že to, co zasadíme, tak to se mi urodí. A co kdybych zasadila peníze? Urodí se mi taky peníze? Vzala jsem z kasičky dvacetikorunu a šla jsem ji zasadit. U dveří jsem se zastavila a vrátila se do pokoje pro novou dvacetikorunu, protože babička říkala, že stará semínka nemusí vyrůst. Každý den jsem minci zalévala, ale nic mi nevyrostlo. „Není to náhodou kvůli tomu, že nemá živiny?“ myslela jsem si. Poprosila jsem babičku o hnojivo.

„Na co to potřebuješ?“ zeptala se babička.
„Zasadila jsem mince a asi potřebují trochu živin.“
„Mince se přece nesází,“ zasmála se babička.

Vysvětlila mi, že mince nerostou ze země, ty se vyrábějí a ty je dostáváš za to, že pracuješ.

Anna Zhou 9.A

Globální oteplování

Kdyby každý z nás na chvíli zdvihl oči od telefonu či počítače, vyndal sluchátka z uší a rozhlédl se kolem sebe, musel by si všimnout, že přírodu, kterou nevyhnutelně a přirozeně potřebuje k životu, bezohledně ničí. V současné době slyšíme pojem globální oteplování ze všech stran. Tento pojem znamená změnu průměrné roční teploty na zeměkouli. Z výsledků různých výzkumných ústavů se dozvídáme, že tato hodnota se od vzniku průmyslu znepokojivě zvýšila. Děje se tak v důsledku vypouštění skleníkových plynů do ovzduší. Teplota stále stoupá. A co z toho plyne? Zatím vlastně nic. Jen nám zmizelo pár ledovců a hladina moře se o nějaký ten centimetr zvedla. Nic víc. Prozatím.

Krutě zasaženy jsou přírodní ekosystémy. Spousta rostlinných i živočišných druhů byla vytlačena ze svého přirozeného prostředí. Většina z nich pravděpodobně vyhyne, pokud se tak již nestalo.

Mohlo by to mít i pozitivní dopad.

Například zvýšení obsahu oxidu uhličitého v ovzduší by prospělo rostlinám. Ty ho totiž potřebují k fotosyntéze. Jenže jelikož by zase neměly dostatek vody a živin, o nějakém závratném úspěchu mluvit nelze.

Skutečnost, že s naší Zemí se děje něco takového, je jednoznačně špatná a my bychom měli konečně přestat zavírat oči. Jenomže dnešní člověk si mnohem raději nechá dál rvát decibely do uší a vypalovat barvy z monitoru do kůže na obličej. Je to tak pro něj jednodušší. Je nejvyšší čas začít poslouchat, začít se dívat a hlavně konečně jednat. Je to úkol pro každého z nás, úkol pro celou společnost.

Co říci závěrem? Každý člověk na této planetě, ať už chce nebo nechce, je součástí globálního oteplování a podle mého názoru se tato problematika bude jednou týkat i jeho potomků, vnuků či pravnuků, a proto by se měl s tímhle snažit bojovat. Omezit vypouštění skleníkových plynů do ovzduší a především se zamyslet nad tím, jestli toho, co dělá, nebude jednou litovat. Netýká se to jen nás, netýká se to jedince, ale i těch, kteří přijdou po nás.

Kristýna Pokorná 9.A

MY

Jsem menší než bleška,
jsem bezmocný jak veška,
jsem nestálý jak stěhovavý pták,
jsem generací, které by se měli všichni bát.

Jsem jako stín ve tmě,
jsem jako luční vánek,
jsem jako prach ve staré bedně,
jsem jako nejkliďnější spánek.

Jsem dopitá káva,
jsem zvyklá snít,
jsem svázaná sláma,
jsem připravená odejít.

Jsem osamocený obláček plující oblohou,
jsem kůň běžící po stráni,
jsem ztracená loď plující mlhavou oblohou,
jsem ztracená bludička uprostřed černého lesa.

Myslím na další ráno,
myslím na včerejší den,
myslím na to, co se stalo,
myslím na to, co zdá se být sen.

Myslím na hudbu všech různých barev,
myslím na dupnutí nevinných t'apek,
myslím na vánek, co proudí nocí,
myslím na spánek, jenž poroučí očím.

Myslím na smutek, který přebije štěstí,
myslím na slunečné dny, když je noc,
myslím na výhled v mlze,
myslím na duševní prázdnotu plnou lásky.

Myslím na paprsky měsíce,
myslím na ježka bez bodlin,
myslím na rub bez líce,
myslím na ručičky bez hodin.

Mám v hlavě samé starosti,
mám v hlavě spoustu radosti,
mám v hlavě neuskutečnitelné představy,
mám v hlavě jen hloupé nápady.

Mám v hlavě spoustu otázek,
mám v hlavě naprosté plno,
mám v hlavě nekonečný začátek,
mám v hlavě pocit, co klesá až na dno.

Mám v hlavě němé housle,
mám v hlavě upovídáné vzpomínky,
mám v hlavě myšlenky, jimiž se řídím,
mám v hlavě umírající hodiny ve školních lavicích.

Chodím dolů a nahoru,
chodím od začátku na konec,
chodím, dokud nechytinu můru,
chodím tam, kde nemají klec.

Chodím jako opilý abstinent,
chodím po špičkách, ale stále dupu,
chodím prsty po klávesách, však zvuku se nedočkám,
chodím časem, jako bych uvízl v časové smyčce.

Chodím kolečka kolem stromu,
chodím nahoru a zase dolů,
chodím pěšky, bosa po pěšině,
chodím hrdě, s nadějí v mojích hlavě.

Třída 9. A

VÁNOČNÍ DRÁŽDANY

KDY: pátek 6. 12. 2019, odjezd od školy cca v **7.15.**

NÁVRAT: mezi 22:00 – 23:00

CENA: 400,- Kč

Cena zahrnuje: dopravu do Drážďan a zpět, cestovní pojištění

Cena nezahrnuje: jídlo a pití na celý den. Cena nezahrnuje vstupy do památek – Zwinger i Muzeum hygieny jsou pro školní skupiny **zdarma.**

Pojištění: žáci musí mít s sebou kartičku pojištěnce + zakoupíme klasické cestovní pojištění

PROGRAM:

Příjezd do Drážďan kolem 10:00. Prohlídka **Zwingeru** – komplex muzeí a obrazáren – navštívíme Galerii starých mistrů, **Německé muzeum hygieny** – úžasné muzeum vědy o lidském těle, **Brühlské terasy, zámek Residenzschloss** se známým průvodem saských kurfiřtů a králů, dále kostel **Frauenkirche, chrám - Kathedrale** na náměstí **Theaterplatz** se **Semperovou operou**. Na závěr vánoční trhy **Striezelmarkt** na náměstí **Altmarkt** – nejstarší vánoční trh v Německu. V průběhu dne kratší rozchod v nákupním centru, na závěr rozchod na trzích.

VÁNOČNÍ ZÁJEZD - TROPICAL ISLANDS

KDY: pondělí 9. 12. 2019, odjezd v **6.00.**

NÁVRAT: kolem půlnoci. Příjezd děti potvrdí sms.

Tropical Islands je obrovský aquapark jižně od Berlína. Je vybudován jako „tropický ostrov“ v bývalém hangáru na

výrobu vzducholodí. V areálu je tropický park s pralesem a zvířaty, laguna, pláž, bazény, tobogány, venkovní divoká řeka – 250m, hřiště na volejbal, restaurace, vodní atrakce, stany a chýše k přespaní, vodopády, vířivky, sauny (jsou v jiné části a za příplatek a nejsou pro školní skupiny)... je možné se proletět balonem (není v ceně).

CENA: doprava + pojištění **550,- Kč**. Peníze na vstup se vybírají až v autobusu. Vstup pro školní skupiny **20 €** (normální dětská cena 35,- €).

V Tropical Islands budeme cca 10-11 hodin, jídlo si může každý koupit sám (pokud si ho nepřiveze z domova – jídlo se nesmí vynášet ze šaten do areálu). K dispozici je spousta restaurací.

Ilustrace (malby) - Natálie Machová 9. A

Ilustrace (výrobky) - třída 2. B

©Podzimní Žernoseky 2019

Základní škola, Praha 8, Žernosecká 3

www.zernosecka.cz